

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Martina Piovartsyho na verejnom zasadnutí v Bratislave 1. júna 2011 v trestnej veci obvineného **MUDr. K. J. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 224 ods. 1, ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde v Trenčíne pod sp. zn. 3T 89/2005, o dovolaní, ktoré podal obvinený MUDr. K. J., zastúpený obhajcom JUDr. J. U., advokátom v Trenčíne, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2009, sp. zn. 2To 97/2008, a takto

r o z h o d o l :

Z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku **sa v y s l o v u j e**, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2009, sp. zn. 2To 97/2008,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku napadnuté uznesenie krajského súdu **sa z r u š u j e**.

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu Trenčín z 3. júna 2008, sp. zn. 3T 89/2005.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Trenčín **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 3. júna 2008, sp. zn. 3T 89/2005, bol obžalovaný MUDr. K. J. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

napriek ukončenému vysokoškolskému vzdelaniu v odbore medicína a lekárskej praxi od 8. augusta 2002 do 21. júna 2003 neposkytol pacientke E. P. trpiacej onkologickým ochorením (zhubný nádor ľavého prsníka) odbornú lekársku pomoc a starostlivosť lege artis, ani uvedené zhubné ochorenie nehlásil príslušnému oddeleniu klinickej onkológie, pacientku v tomto období opakovane vo svojej ordinácii v T. vyšetroval a poskytoval jej svoju subjektívnu liečbu onkologického ochorenia, a to aj napriek tomu, že nemal na liečenie onkologicky chorej pacientky odbornú lekársku spôsobilosť a príslušnú atestáciu, pričom vykonával lekársku prax v rozpore s jeho špecializáciou všeobecného lekára, v dôsledku čoho došlo ku zhoršeniu zdravotného stavu pacientky, ktorej ochorenie generalizovalo a následkom toho 21. júna 2003 v nemocnici zomrela.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na 6 mesiacov, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a/ podmiennečne odložil, pričom podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 1 rok. Okresný súd zároveň podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. obvinenému uložil trest zákazu činnosti (vykonávať lekársku prax) na 2 roky. Rozsudkom okresného súdu zároveň poškodený Ing. F. P. podľa § 229 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) bol s jeho nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o občianskoprávných veciach.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obvinený a prokurátor.

Obidve tieto odvolania uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 5. novembra 2009, sp. zn. 2 To 97/2008, podľa § 256 Tr. por. boli zamietnuté.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený MUDr. K. J. prostredníctvom obhajcu dovolanie uplatňujúc jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. j/ Trestného poriadku, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd vyslovil (nešpecifikované) porušenie zákona, resp. aj Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd; zároveň sa domáhal zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvého stupňa, pričom požadoval, aby Okresnému súdu Trenčín bolo prikázané vec znovu prerokovať a rozhodnúť, avšak v inom zložení senátu.

Okresný prokurátor v Trenčíne vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol toto ako nedôvodné odmietnuť. V konaní o dovolaní generálny prokurátor modifikoval toto stanovisko tak, že pripustil existenciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku z dôvodu, že obvinený pre vylúčenie z lekárskej komory už nemal postavenie lekára, a preto nemohlo prísť k spáchaniu trestného činu v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti uloženej mu ako ošetrojúcemu lekárovi; navrhol preto zrušenie predchádzajúcich rozhodnutí súdov a vydanie príkazu pre súd prvého stupňa, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v stanovenej lehote a predpísaným spôsobom (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Trestného poriadku), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku. Dovolací súd potom v zmysle § 384 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu jemu predchádzajúceho konania so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j/, písm. i/ a § 374 Trestného poriadku, ktoré sú uvedené v odvolaní, pričom zistil existenciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

V rozhodovanej veci obvinený v dovolaní namietal skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo samostatne v prípade dôvodu dovolania uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. by mohlo viesť k zamietnutiu (odmietnutiu) tohto mimoriadneho opravného

prostriedku, lebo dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu (napr. neúplnosť skutkových zistení, resp. nesprávne hodnotenie dôkazov a pod.). Toto stanovisko však nie je možné uplatniť v rozhodovanej veci, keďže obvinený v dovolaní namietal dôležitú právnu otázku, že totiž nebola dostatočne preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho konaním a následkom, ako aj jeho zavinenie vo vzťahu k následku; tieto námietky sú dôvodné. Je možné preto konštatovať, že zistený skutkový stav nebol správne právne posúdený.

Najvyšší súd pripomína, že okresný súd už dvakrát oslobodil obvineného spod obžaloby pre predmetný skutok, avšak tieto rozsudky boli krajským súdom zrušené v rámci konania o odvolaniach, pričom vec bola vždy vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Tretí rozsudok okresného súdu posudzovaný v teraz rozhodovanej veci je výsledkom akceptácie stanoviska odvolacieho súdu.

Ako právne pochybný sa v súčasnosti javí záver súdov prvého a druhého stupňa, že obvinený inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, a to v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho povolania (§ 224 ods. 2 Tr. zák.).

Obvinený totiž zrejme v čase spáchania skutku nevykonával povolanie lekára, a to s poukazom na vtedy účinný zákon č. 219/2002 Z.z. o povolaní lekára, o slovenskej lekárskej komore, o povolaní zubného lekára, o slovenskej komore zubných lekárov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 2 ods. 3 uvedeného zákona povolanie lekára sa vykonáva v pracovnoprávnom vzťahu na základe povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti podľa zák. č. 277/1994 Z.z. v znení neskorších predpisov, alebo ako činnosť spolupracujúcej osoby držiteľa povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti. V zmysle § 14 ods. 3 prvého z uvedených zákonov členstvo v lekárskej komore bolo povinné pre všetky osoby vykonávajúce povolanie lekára poskytovaním zdravotnej starostlivosti; v zmysle § 14 ods. 6 uvedeného zákona s neregistrovaným členstvom v komore sa nespájajú práva a povinnosti podľa uvedeného zákona.

Obvinený bol pôvodne zapísaný v registri lekárov a bol aj členom slovenskej lekárskej komory, ale v roku 1996 bol z tejto podmiennečne vylúčený a následne po nesplnení

požiadaviek bol v roku 1999 z nej vylúčený, a tým aj bol vypustený z registra lekárov. Je možné teda konštatovať, že od roku 1999 obvinený nebol oprávnený vykonávať povolanie lekára v zmysle platného zákona, a preto nie je akceptovateľný záver, že k smrti poškodenej v rozhodovanej veci došlo aj v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúcej obvinenému z jeho povolania. Nie je možné akceptovať závery okresného a krajského súdu, že napriek vylúčeniu obvineného z lekárskej komory tento aj naďalej vykonával činnosť lekára; v jeho postavení išlo o činnosť neregulovanú právnym predpisom.

Najvyšší súd taktiež uzavrel, že súdy prvého a druhého stupňa nevenovali dostatočnú pozornosť otázke príčinnej súvislosti medzi zisteným konaním obvineného a tvrdeným následkom, teda smrťou poškodenej. Doterajšie súdne rozhodnutia sa síce opierali o znalecký posudok, avšak tento nie celkom dostatočne naznačenú otázku objasňuje. Ide však už o oblasť zisteného skutkového stavu, pričom do týchto otázok v dovolacom konaní nie je možné zasiahnuť, avšak v ďalšom konaní bude potrebné, aby súdy venovali naznačenej problematike patričnú pozornosť.

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (minimálne vo vzťahu k ustanoveniu § 224 ods. 2 Tr. zák.), čím je daný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní uvádzal ako jeho dôvod tiež okolnosti uvedené v § 371 ods. 1 písm. j/ Trestného poriadku, teda že odvolanie bolo súdom druhého stupňa zamietnuté ako nedôvodné hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Dovolací súd tento dôvod neakceptoval, lebo uvedené ustanovenie zákona má na zreteli odmietnutie odvolania bez preskúmania veci, čo sa však v rozhodovanej veci nestalo.

Najvyšší súd na tomto základe konštatujúc existenciu už uvedeného dôvodu dovolania preto podľa § 386 ods. 1 Tr. zák. vyslovil porušenie zákona napadnutým uznesením krajského súdu v ustanovení § 224 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., následne podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku toto napadnuté uznesenie zrušil, rovnako ako predchádzajúci rozsudok okresného súdu z 3. júna 2008, ako aj nadväzujúce rozhodnutia; podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku Okresnému súdu Trenčín prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval rozhodol.

Obvinený sa dovolaním domáhal, aby po zrušení napadnutých rozhodnutí súdov vec bola rozhodnutá v inom zložení senátu (§ 388 ods. 2 Trestného poriadku); Najvyšší súd však nezistil dôvod na také rozhodnutie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok opravný prostriedok nie je príпустný.

V Bratislave 1. júna 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová